

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2011. évi november hó 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a rablás büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlottés társa** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 12.B.112/2011/20. számú ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó részét megváltoztatja, és a halmazati büntetését 3 (három) év 8 (nyolc) hó börtönre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi azI.r. vádlottat, hogy fizessen meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget.

Az elsőfokú bíróságot összbüntetési eljárás lefolytatására hívja fel.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést mindkét vádlott terhére hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a II.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta, így vele szemben az elsőfokú bíróság ítélete a 2011. évi augusztus hó 12. napján jogerőre emelkedett. A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az ügyész jogorvoslati kérelmét azI.r. vádlott vonatkozásában fenntartotta.

A védő a nyilvános ülésen tartott perbeszédében a cselekmények enyhébb minősítésére és a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattel megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között - a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - azl.r. vádlott előéleti adatait illetően mindössze az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

A Siklói Városi Bíróság a 2011. május 17-én jogerőre emelkedett 4.Bk.42/2011/7. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta a Pécsi Városi Bíróság 17.B.1573/2010/7. számú és a Siklói Városi Bíróság 4.B.210/2010/6. számú ítéletével kiszabott büntetéseket, és a szabadságvesztés tartamát 11 hó börtönben állapította meg.

A Pécsi Városi Bíróság 17.B.1573/2010/7. számú ítéletével kiszabott büntetést helyesen 2011. január 19-én vették foganatba.

A fenti kiegészítéssel, illetve helyesbítéssel a tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, teljes körűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Ennek során feltárta és megvizsgálta a tényállás megfelelő felderítéséhez szükséges bizonyítékokat. Azokat egyenként és összességükben is a logika szabályainak megfelelően értékelte, és ítéletének indokolásában részletesen számot adott a részben ellentétes tartalmú bizonyítékok elfogadásának, illetve elvetésének szempontjairól.

Azl.r. vádlott a terhére megállapított cselekmények elkövetését elismerte. Az általa elmondottak ugyanakkor több részletet érintően is szemben álltak a sértett vallomásával. Ezeket az ellentmondásokat az elsőfokú bíróság részletesen értékelte, és a tényállást a vitás kérdésekben is azl.r. vádlott vallomásának elfogadásával állapította meg.

A védő a nyilvános ülésen tartott perbeszédében kifogásolta a tényállásban szereplő, a pénz rejtékhelye felől való érdeklődésre vonatkozó megállapítást. A tényállásnak ez a mozzanata azonban ugyancsak azl.r. vádlott beismerő vallomásán alapul (*nyomozati iratok 319. oldal*), ezért a másodfokú bíróság az iratszerű megállapítás mellőzését nem tartotta indokoltnak.

Azl.r. vádlottnak a pénz hollétére vonatkozó kérdése összhangban állt a sértett felébredése után tanúsított magatartásával is. Abban az esetben, ha azl.r. vádlott

látva lopási cselekményének megghiúsulását a rablásra nem lett volna kész, lehetősége lett volna arra, hogy az ágyban fekvő és éppen felébredő, a sötétben őt fel nem ismerő sértett felkelése és a lámpa felkapcsolása előtt ugyanazon az útvonalon, ahol a helyszínre érkezett, onnan eltávozzon. Önmagában az a tény, hogy a helyszínen maradt és folytatta cselekményét, arra utalt, hogy a súlyosabb, erőszakot is magában foglaló cselekmény elkövetésére is készen állt.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás, amelyet a jogorvoslati kérelem sem támadott, a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett azl.r. vádlott büntetőjogi felelősségére, és mindkét bűncselekmény minősítése megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A másodfokú bíróság mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság jogi érvelésével mind a vagyon elleni, mind a testi épség elleni bűncselekmény vonatkozásában. Így helyesen állapította meg befejezettség hiányában mindkét esetben a kísérleti szakban maradást.

A testi épséget sértő bűncselekmény vonatkozásában részletesen felsorolta azokat az érveket, amelyek alapján a ténylegesen bekövetkezett eredménynél súlyosabb sérülés lehetősége alapján a súlyos testi sértés büntettének kísérletét állapította meg. Megalapozottan foglalt állást az élet elleni cselekményre vonatkozó elkövetői szándék hiányára is. Végül a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak azl.r. vádlott önkéntes elállásra irányuló védekezésének elvetése körében kifejtett érvelésével is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel.

További nyomatékos súlyosító körülményként kellett értékelni, hogy azl.r. vádlott azon túlmenően, hogy visszaesőnek nem minősülő különös bűnismétlő, a jelenlegi ügy sértettje ellen korábban már követett el bűncselekményt. Az előző ügyben alkalmazott büntetések tehát nemcsak az újabb bűnelkövetés megakadályozására, hanem arra is alkalmatlanok voltak, hogy az adott sértett ellen újabb bűncselekmény elkövetésétől azl.r. vádlottat visszatartsák.

A fenti súlyosító körülmény, valamint az elsőfokú bíróság által egyebekben helyesen felsorolt bűnösségi körülmények alapján a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmatlan a Btk.37.§-ában írt büntetési célok eléréséhez. Az éjszaka, egyedülálló, idős sértett sérelmére ismételten jelentős tárgyi súlyú

bűncselekmények elkövetése miatt súlyosabb fő- és mellékbüntetés kiszabása indokolt. Ezért a másodfokú bíróság azl.r. vádlottal szemben alkalmazott szabadságvesztés tartamát 3 év 8 hónap börtönre, a közügyektől eltiltás mértékét pedig 4 évre súlyosbította.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés a kifejtettekre figyelemmel megalapozott volt.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a vádlott a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A vádlott a jelenleg elbírált bűncselekményeket az elsőfokú ítélet előéleti részében írt 6. és 7. sorszám alatt felsorolt és összbüntetésbe foglalt alapítéletek jogerőre emelkedése előtt követte el. Erre figyelemmel vele szemben a Btk.92.§ (1) bekezdése szerint összbüntetési eljárás lefolytatásának van helye, amelyre a másodfokú bíróság felhívta az elsőfokú bíróságot.

P é c s, 2011. november 11.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 12.B.112/2011/20. számú ítéletének l.r. vádlottra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.II.263/2011/5. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - a 2011. évi november hó 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke